

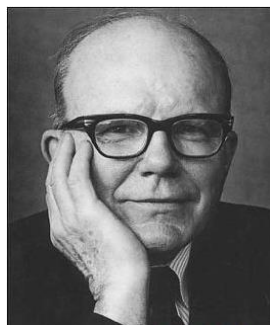
رالف تایلر^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۳/۱۲

تاریخ پذیرش و انتشار: ۱۳۹۷/۴/۱۳

رحمت اله خسروی^۲

« یادگیری از طریق رفتار فعال دانش آموز اتفاق می‌افتد. آنچه دانش آموز انجام می‌دهد منجر به یادگیری می‌شود نه آنچه معلم آموزش می‌دهد » (تایلر، ۱۹۴۹، ص ۶۳).

Ralph W. Tyler (1902-1994)

مروری بر زندگی شخصی و علمی

رالف تایلر در ۲۲ آوریل سال ۱۹۰۲ در شیکاگو در خانواده‌ای برجسته و مزین به اخلاق دیده به جهان گشود. والدین تایلر که در حرفه پزشکی مشغول فعالیت بودند، پس از گذشت مدتی به خاطر اعتقادات مذهبی عمیقی که داشتند به این نتیجه رسیدند که حرفه پزشکی عمدتاً جنبه مادی زندگی را تأمین می‌کند و آن‌ها باید اولویت حرفه‌ای خود را بازنگری کنند. این روند تا نقطه‌ای ادامه پیدا کرد که پدر تایلر کشیش کلیسا شد (تیراندسن و چال^۳، ۱۹۸۷). از نظر تحصیلات، تایلر دوره کارشناسی خود را در سال ۱۹۲۱ در کالج دوئن^۴ ایالت نبراسکا^۵ و در رشته علوم به پایان رساند. همچنین او درجه کارشناسی ارشد خود را در سال ۱۹۲۳ در رشته تعلیم و تربیت از دانشگاه نبراسکا و درجه دکتری‌اش را در سال ۱۹۲۷ در رشته روان‌شناسی تربیتی از دانشگاه شیکاگو اخذ کرد. از نظر تدریس و تحقیق دانشگاهی، تایلر پس از تدریس و تحقیق در دانشگاه نبراسکا (۱۹۲۷-۱۹۲۲) و دانشگاه کارولینای شمالی (۱۹۲۹-۱۹۲۷) در فاصله سال‌های ۱۹۲۹ تا ۱۹۳۸ به دانشگاه ایالتی اوهایو عزیمت کرد و در آنجا به‌عنوان استاد تعلیم و تربیت به تدریس و تحقیق در قلمرو تعلیم و تربیت پرداخت و همزمان عضو پیوسته گروه تحقیق دفتر تحقیقات تربیتی

^۱. Ralph W. Tyler

^۲. استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

^۳. Tjerandsen & Chall

^۴. Doane

^۵. Nebraska

شد(فایندر^۱، ۲۰۰۴ و گزارش کتابخانه دانشگاه شیکاگو^۲، ۲۰۰۸). مهم‌ترین تخصص تایلر، سنجش کاربرد تعلیم و تربیت بود. قبل از ورود به دانشگاه شیکاگو، او رهبری "مطالعه هشت‌ساله" را بر عهده داشت. این مطالعه، سرانجام به برگزاری آزمون ملی برای دانش‌آموزان پیش‌دانشگاهی منجر شد. هنگامی که تایلر با رئیس دانشگاه شیکاگو، رابرت هاجینز^۳، جهت توصیه روش‌هایی برای سنجش و ارزشیابی متقاضیان ملاقات کرد، مقدمات اشتها و آوازه‌اش فراهم شد. اگرچه رئیس دانشگاه شیکاگو به آموزش و پرورش کلاسیک اعتقاد داشت، لیکن او در سال ۱۹۳۸ به رالف تایلر پیشنهاد کرد به‌عنوان مسئول سنجش، مدیر هیئت امتحانات، استاد تعلیم و تربیت، و رئیس دپارتمان تعلیم و تربیت به خدمت در دانشگاه شیکاگو بپردازد. تایلر این پیشنهاد را پذیرفت و با گروه سنجش خود به شیکاگو نقل‌مکان کرد. در سال ۱۹۴۸، تایلر جایگزین رابرت ردفیلد^۴ شد و ریاست دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه شیکاگو را بر عهده گرفت. او کمیته‌هایی را بین دپارتمان‌ها فعال کرد و مطالعات میان‌رشته‌ای را ارتقاء داد. علاوه بر این، تایلر برای قوام بخشیدن به کیفیت دانشگاه، برنامه تولید کتاب‌های اثرگذار و برگزاری سمینارهای علمی را در دستور کار قرار داد. همچنین، او به‌طور مداوم نتایج فعالیت‌هایش در دانشگاه را منتشر می‌کرد. تایلر در طول حضور در دانشگاه شیکاگو مسئولیت‌هایی از قبیل رئیس دپارتمان تعلیم و تربیت دانشگاه (از سال‌های ۱۹۳۸ الی ۱۹۴۸)، رئیس امتحانات دانشگاه (۱۹۳۸ الی ۱۹۵۳)، رئیس بخش علوم اجتماعی (از سال‌های ۱۹۴۸ الی ۱۹۵۳)، مدیر مرکز مطالعات پیشرفته در علوم رفتاری (۱۹۵۳ الی ۱۹۶۷)، رئیس شورای تحقیقات علوم اجتماعی (۱۹۷۱ الی ۱۹۷۲)، معاونت مرکز مطالعات نهاد‌های دموکراتیک (۱۹۷۵ الی ۱۹۷۸)، و رئیس بنیاد توسعه سیستم (از سال ۱۹۶۹ تا زمان مرگ) را بر عهده گرفت. علاوه بر این، تایلر به‌عنوان مسئول اداری ستاد امتحانات مؤسسه نیروهای مسلح ایالات متحده از سال ۱۹۴۳ تا سال ۱۹۵۴ نیز خدمت کرده است. در دهه ۱۹۶۰ تایلر و همکارانش بر روی پروژه سنجش ملی پیشرفت تربیتی کارکردند تا پیشرفت‌های تربیتی در سراسر ایالات متحده را مشخص کنند. همچنین، تایلر مشاوره شش رئیس‌جمهور آمریکا را در کارنامه خود دارد و در تدوین قانون آموزش ابتدایی و متوسطه در سال ۱۹۶۵ کمک‌های فراوانی کرده است. او پس از خروج از دانشگاه شیکاگو در سال ۱۹۵۳، به کالیفرنیا عزیمت کرد و از آن زمان تا سال ۱۹۶۷ به‌عنوان مدیر مؤسس مرکز مطالعات پیشرفته در علوم رفتاری^۵ مشغول به کار شد. تایلر در طول دهه ۱۹۸۰ به‌منظور تدریس و ارائه مشاوره به جنبش "ائتلاف برای بهبود مدرسه"^۶، از کالیفرنیا به دانشگاه ماساچوست نقل‌مکان کرد. او پس از طی زندگی علمی فعال و پر بار در نهایت دچار بیماری سرطان گردید و در تاریخ ۱۸ فوریه سال ۱۹۹۴ دار فانی را وداع گفت (گزارش کتابخانه دانشگاه شیکاگو، ۲۰۰۸).

شرح و تفسیر اندیشه‌ها، تجربیات، طرح‌ها و آثار

رالف تایلر به مدت هفت دهه در خدمت تعلیم و تربیت آمریکا بود. در طول این سال‌ها او با انتقادات زیادی روبه‌رو شد ولی منتقدان هیچ‌گاه نتوانستند وی را به خاطر تعهدی که در شناخت استعداد دیگران داشت، نقد کنند. او در کشف و پرورش استعدادها و ظرفیت‌های دیگران، مهارت و توانایی شگرفی داشت. در این باره چنین نقل شده است: «او مکرراً به کسانی که وعده داده بود، کمک می‌کرد و از لحاظ روحی آن‌ها را تقویت می‌کرد» (روبین^۷، ۱۹۹۴، ص ۷۸۵). ایده‌های تایلر بر همه ابعاد و قلمروهای تعلیم و تربیت از جمله برنامه‌ریزی درسی و علوم یادگیری اثر گذاشت. جان گودلد دانشجوی سابق تایلر و استاد بازنشسته تعلیم و

1. Finder

2. University of Chicago Library

3. Robert Hutchins

4. Robert Redfield

5. Center for the Advanced Study in the Behavioral Sciences

6. Coalition for School Improvement

7. Rubin

تربیت در دانشگاه واشنگتن درباره او چنین گفته است: در ارتباط با سیاست‌گذاری عمومی و تحقیقات تربیتی در قلمرو برنامه درسی و ارزشیابی، تایلر برای چند دهه اخیر این قرن، همانند دیویی در بخش نخست این قرن بود (میلر^۱، ۱۹۹۵، ص ۱۱).

از نظر تاریخی، تایلر به‌عنوان جانشین بابیت^۲، پدر رشته برنامه‌ریزی درسی، سنت او را تداوم بخشید، هرچند از طریق منطبق خود این سنت را پالایش کرد و از این رهگذر با پشتیبانی از تولید هدف‌های رفتاری و سنجش مکانیسم‌ها رویه جدیدی را برای عمل برنامه‌ریزی درسی فراهم کرد. تایلر در وجه تفکر علمی با دیویی، بابیت، و چارترز اشتراک داشته و به‌عنوان یک سنت‌گرای اصیل به‌حساب می‌آید. حتی همان‌طور که جکسون^۳ (۱۹۹۲) اشاره کرده است، او از این منظر که بر بهبود برنامه درسی مدرسه توسط شرکاء آن تأکید کرده، با جوزف شوآب نیز اشتراک فکری دارد.

از تایلر اغلب به‌عنوان یک نابغه در قلمرو برنامه‌ریزی درسی و سنجش نام‌برده شده است (روبین، ۱۹۹۴). او کمک‌های متعددی به تعلیم و تربیت ارائه کرده است که از جمله آن‌ها می‌توان به کمک‌های ارائه شده از طریق مطالعه هشت‌ساله اشاره کرد. در طول دوره رکود، زمانی که بیکاری جوانان در نقطه اوج قرار داشت، ثبت‌نام در دبیرستان‌ها به‌طور چشمگیری افزایش پیدا کرد. در این راستا، دولت به این درک و دریافت رسید که برنامه درسی بایستی متناسب با نیازهای جامعه اصلاح شود. لذا، مطالعه هشت‌ساله‌ای شروع شد که در آن برنامه‌های درسی ۳۰ دبیرستان متناسب با نیازمندی‌های دانش‌آموزان تدوین شد. دست‌اندرکاران مطالعه هشت‌ساله ملزم شدند پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان مدارس تحت پوشش این مطالعه را از طریق نمرات آزمون مشخص کنند، هرچند آزمون‌ها با آنچه مربیان خلاق تدریس می‌کردند، متناسب نبودند (نواکوسکی^۴، ۱۹۸۳). در آن زمان تایلر در ایالت اوهایو و در دانشکده‌ها و مدارس دولتی مشغول فعالیت در زمینه‌ی بازنگری سیستم سنجش بود. لذا برای اولین بار واژه ارزشیابی را در تعلیم و تربیت به کار برد. استفاده از این واژه آغازی برای باز کردن چشمان جامعه تربیت به نیاز برای پیوند علمی ارزشیابی با اهداف تربیتی بود. او گزارش کرد که در تقابل با آزمون‌های مداد کاغذی برای سنجش محفوظات، ارزشیابی به بررسی آنچه دانش‌آموزان واقعاً یاد گرفته‌اند می‌پردازد (همان منبع). تایلر با جمع‌آوری تجربیات مطالعه هشت‌ساله، کتاب مشهور اصول اساسی برنامه درسی و آموزش را منتشر کرد. او با تألیف این کتاب شهرت قابل توجهی در قلمرو برنامه‌ریزی درسی پیدا کرد. به‌زعم پاینار^۵ و همکاران (۱۹۹۵)، تایلر پس از تألیف کتاب معروفش به مدت ۲۰ سال بدون هیچ مخالفتی بر دنیای برنامه درسی سیطره داشته است، درحالی‌که مارش و ویلیس^۶ اظهار می‌کنند که کتاب تایلر و تفکری که در آن وجود دارد به‌طور مداوم و دائمی در سراسر جهان اثرگذار بوده است. جکسون (۱۹۹۲) این کتاب را به‌عنوان "کتاب مقدس برنامه‌ریزی درسی"^۷ توصیف کرده است. تایلر در این کتاب، چهار پرسش به‌عنوان راهنمای برنامه‌ریزی درسی مطرح کرده است. او خاطر نشان کرده که مفاد این پرسش‌ها به معنای نظریه نبوده و صرفاً یک دستورالعمل و "اقدام عملی"^۸ برای طراحی برنامه درسی است (تایلر، ۱۹۷۵، ص ۱۸). چهار پرسش مذکور به شرح ذیل به‌عنوان چهار گام در فرایند برنامه‌ریزی درسی در نظر گرفته شده است: ۱- مدارس بایستی در جستجوی دستیابی به چه اهداف آموزشی باشند؛ ۲- برای دستیابی به این اهداف، تجربیات یادگیری چگونه بایستی انتخاب شوند؛ ۳- چگونه می‌توان این

1. Miller

2. Bobbitt

3. Jackson

4. Nowakowski

5. Pinar

6. Marsh and Willis

7. The Bible of curriculum making

8. a practical enterprise

تجربیات را به منظور آموزش اثربخش، سازمان‌دهی کرد؛ و ۴- چگونه می‌توان اثربخشی این تجربیات یادگیری را ارزیابی کرد؟(تایلر، ۱۹۴۹). این چهار گام، به‌عنوان منطق تایلر در برنامه‌ریزی درسی شناخته شده‌اند. در این منطق، مباحث مهمی گنجانده شده است. تأکید تایلر بر دانش فراگیران و برآورده کردن نیازهای مختلف آن‌ها یکی از این مباحث است که هنوز هم کاربرد فراوانی دارد. از جمله مباحث مهم دیگر می‌توان به بحث تدوین هدف‌های یادگیری و ارزشیابی آن‌ها اشاره کرد. یکی دیگر از مباحث مندرج در منطق تایلر، دیدگاه تایلر درباره بهترین رویکرد انتخاب هدف‌های آموزشی است. در این راستا او از سه منبع دانش‌آموز، جامعه و موضوع درسی برای تعیین هدف‌های آموزشی سخن می‌گوید. تایلر از این رویکرد به‌عنوان رویکرد متوازن برای انتخاب هدف‌های مناسب یاد کرده است. با این حال، برخی منتقدان او، این رویکرد را به‌عنوان یک صورت‌بندی یا ساختار تجویز شده برای تدوین برنامه درسی قلمداد کرده‌اند(آنتونلی^۱، ۱۹۷۲).

در خصوص تأثیرگذاری بر اندیشه‌ها و همچنین تأثیرپذیری از افکار، تایلر در مصاحبه با شوبرت‌ها^۲(۱۹۸۶) خاطرنشان کرده است که افراد زیادی را تحت تأثیر قرار داده تا نگاه سیستماتیک به برنامه درسی داشته باشند. بارزترین جلوه این نگاه در کتاب اصول اساسی برنامه درسی و آموزش ترسیم شده است. در مقابل، تایلر اظهار کرده که تجربیات همکاری با مدارس در مطالعه هشت‌ساله بیشترین تأثیر را در زندگی حرفه‌ای‌اش داشته است. در طول این مطالعه، برجسته‌ترین شخصیتی که در سیستماتیک اندیشیدن تایلر تأثیرگذار بود، چارترز^۳ بود. در این راستا تایلر چنین گفته است: « روشی که در کار کردن با چارترز در پیش می‌گرفتیم یک روش سیستماتیک و نظام‌مند بود. چارترز فوق‌العاده نظام‌مند بود و برای هر چیزی طرح و برنامه داشت. تأکید او بر برنامه‌ریزی کمک بزرگی به من کرد، به خاطر اینکه من تمایل داشتم در انجام دادن هر چیزی هیجان‌زده شوم و در جهات متفاوتی اظهار نظر کنم. وی با تأکید بر برنامه‌ریزی و نظم به من کمک کرد تا این میل و گرایش خود را کنار بگذارم. مهم‌ترین کاری که با چارترز انجام دادیم چیزی بود که متخصصان آن را برنامه درسی وارونه^۴ می‌نامیدند. مطابق این برنامه، دانشجویان سه ماه سر کار بودند، سپس سه ماه در دانشکده، این روند مجدداً تکرار می‌شد. این برنامه فرصتی برای ما فراهم کرد تا نظریه و عمل را به یکدیگر پیوند بزنیم. بنابراین نظریه به‌عنوان روشی برای بهتر توضیح دادن و بهتر فهمیدن چیزی در نظر گرفته می‌شد که دانشجویان عملاً می‌دیدند. اینکه چرا این برنامه "وارونه" نام‌گذاری شد بدان علت بود که در طراحی برنامه درسی، تجربیات یادگیری مبتنی بر محیط [صنعتی] بر تجربیات کلاسی تقدم پیدا کرد»(شوبرت و شوبرت، ۱۹۸۶). تایلر در این مصاحبه علاوه بر موارد ذکر شده، اشاره می‌کند که تدریس دروس مربوطه به کتاب‌های شخصیت‌های بزرگ در دانشگاه شیکاگو تأثیر عمده‌ای بر او گذاشته است. او چند نمونه از این کتاب‌ها را نام برده که از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به کتاب‌های میلتن مایر^۵ و کتاب‌های هری کالون^۶ اشاره کرد(همان منبع).

در خصوص برخی از پروژه‌های مشهوری که تایلر در آن مشارکت داشت می‌توان به مواردی از قبیل مطالعه هشت‌ساله(سال‌های ۱۹۳۴ الی ۱۹۴۲ به‌عنوان مدیر ارزشیابی)؛ مطالعه مشارکتی در آموزش و پرورش عمومی^۷(سال‌های ۱۹۳۹ الی ۱۹۴۵ به‌عنوان

1. Antonelli

2. Schubert & Schubert

3. Charters

4. upside-down curriculum

5. Milton Mayer

6. Harry Kalon

7. Director, Cooperative Study in General Education

مدیر)؛ پروژه مربوط به ستاد امتحانات مؤسسه نیروهای مسلح ایالات متحده^۱ (سال‌های ۱۹۴۳ تا ۱۹۵۳ به‌عنوان مدیر)؛ پروژه مربوط به کاوش درباره سنجش پیشرفت تعلیم و تربیت^۲ (سال‌های ۱۹۶۴ تا ۱۹۶۸ به‌عنوان مدیر)؛ و فعالیت‌های مربوط به انجمن‌های تحقیقات علمی^۳ (سال‌های ۱۹۶۷ تا ۱۹۸۲ به‌عنوان مشاور) اشاره کرد (گزارش کتابخانه دانشگاه شیکاگو، ۲۰۰۸).

در نهایت برخی از مهم‌ترین آثار منتشرشده تایلر عبارت‌اند از: ساخت آزمون‌های پیشرفت تحصیلی^۴ (۱۹۳۴)؛ ارزیابی و ضبط پیشرفت دانش‌آموز^۵ با همکاری اسمیت^۶ (۱۹۴۲)؛ اصول اساسی برنامه درسی و آموزش^۷ (۱۹۴۹)؛ ارزشیابی آموزشی: نقش‌های جدید، ابزارهای جدید^۸ (۱۹۶۹)؛ ویراستار)؛ مباحث مهم در آزمون‌گیری^۹ با همکاری ولف^{۱۰} (۱۹۷۴)؛ چشم‌اندازهایی درباره تعلیم و تربیت آمریکا^{۱۱} (۱۹۷۶)؛ و تغییر مفاهیم ارزشیابی آموزشی^{۱۲} (تکنگاشت، مجله بین‌المللی تحقیقات تربیتی^{۱۳}، ۱۹۸۶).

Notes

- Antonelli, G. A. (1972). Ralph W. Tyler: The man and his work. *Peabody Journal of Education*, 50(1), 68-74.
- Finder, M. (2004) *Educating America: How Ralph W. Tyler Taught America to Teach*. Westport: Praeger.
- Jackson, P. W. (1992). Conceptions of curriculum and curriculum specialists. In *Handbook of research on curriculum*, ed. Philip W. Jackson, 3–40. New York: Macmillan.
- Miller, J. G. (1995). Ralph Winfred Tyler. *Behavioral Science*, 40(1), 7-14.
- Nowakowski, J. R. (1983). On educational evaluation: A conversation with Ralph Tyler. *Educational Leadership*, 40(8), 24-29.
- Pinar, W. F., Reynolds, W. M., Slattery, P., & Taubman, P. M. (1995). *Understanding curriculum*. New York: Peter Lang.
- Pungert, L & Buck, G. H. (2009). A Pragmatic Approach to Curriculum. *Canadian Society for the Study of Education Annual Conference*.
- Rubin, L. J. (1994). Ralph W. Tyler: A remembrance. *Phi Delta Kappan*, 75(10), 784-786.
- Schubert, W., & Schubert, A. L. L. (1986). A dialog with Ralph Tyler. *Journal of Thought*, 21(1), 91–118.
- Smith, E. R. and Tyler, R. W. (1942). *Appraising and recording student progress*. New York: Harper & Row.
- Tjerandsen, C; Chall, M. (1987). "Educating America: How Ralph W. Tyler Taught America to Teach". University of California. Greenwood Publishing Group.
- Tyler, R. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Tyler, R. (1975). Specific approaches to curriculum development. In J. Schaffarzick & D.H. Hampson (Eds.) *Strategies for curriculum development* (pp. 17-33). Berkeley, CA: McCutchan Publishing Corporation.
- Tyler, R. W. (1934) *Constructing Achievement Tests* (Columbus, OH: Ohio State University, Bureau of Educational Research).
- Tyler, R.W. & Wolf, R. (1974). *Crucial Issues in Testing* Berkeley: McCutchan.
- Tyler, R.W. (1969). *Education Evaluation: new Roles Means*. Chicago: University of Chicago Press.

¹. Director, Examinations Staff, U.S. Armed Forces Institute

². Chairman, Exploratory Committee on Assessing the Progress of Education

³. Senior Consultant, Science Research Associates

⁴. *Constructing Achievement Tests*

⁵. *Appraising and Recording Student Progress*

⁶. Smith

⁷. *Basic Principles of Curriculum and Instruction*

⁸. *Educational Evaluation; New Roles, New Means*

⁹. *Crucial Issues in Testing*

¹⁰. Wolf

¹¹. *Perspectives on American Education*

¹². *Changing Concepts of Educational Evaluation*

¹³. *International Journal of Educational Research*

- Tyler, R.W. (1976). Perspectives on American education: Reflections on the past ... challenges for the future: Science Research Associates.
- Tyler, R.W. (1986) Changing concepts of educational evaluation. International Journal of Educational Research. 10(1), 1-113.
- University of Chicago Library.(2008). Guide to the Ralph W. Tyler papers 1932–1988.

Further Reading

- Hlebowitsh, P.S.(1995). Interpretations of the Tyler Rationale: A reply to Kliebard. Journal of Curriculum Studies.27(1), 89-94.
- Kliebard, H M.(1970). Reappraisal: The Tyler Rationale, School Review, 78(2), 259–272.